

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 6 juni 1996

Mål T-391/94

Jean Baiwir
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

"Tjänstemän – Rättsakt som går någon emot – Föreskrivna frister – Avvisning
– Skadeståndstalan"

Fullständig text på franska II - 787

Saken: Talan dels om ogiltigförklaring av meddelande av den 12 februari 1993 från chefen för enhet IX.A.6 vid kommissionen om att sökanden skulle anses vara "transkategoriell" vid 1993 års förfarande för befordran inom tjänstegrupp, dels om ny fastställelse av hans ställning som tjänsteman i lönegrad B 4, löneklass 2, med retroaktiv verkan från den 1 januari 1993, samt om ersättning av den ideella skada han lidit.

Utgång: Avvisning.

Resumé av domen

Sökanden utnämndes den 1 maj 1988 till tjänsteman i lönegrad C 5 vid kommissionen och efter att ha genomgått ett externt uttagningsprov utnämndes han den 27 februari 1992 till tjänsteman i lönegrad B 5, löneklass 1, med verkan från den 1 mars 1992.

Den 9 juli 1992 antog kommissionen ”Ny beräkningsmetod för karriärbeskrivning – Kategorierna B, C och D – Personalbudget”. Enligt lydelsen i punkt 1 b i detta beslut skall ett visst antal ålderspoäng utdelas dels till icke-transkategoriella tjänstemän som kan befordras inom samma lönegrad, vilka har gjort hela sin karriär inom en enda av kategorierna B, C eller D, dels till transkategoriella tjänstemän som kan befordras inom samma lönegrad, vilka delvis har gjort sin karriär inom en lägre kategori. Den härigenom införda skillnaden mellan två tjänstemannakategorier gör det möjligt att ta hänsyn till åldersprofilen hos dessa två grupper.

Den 12 februari 1993 skickade chefen för enhet 6 (”personal B, C och D”) vid direktorat A (”personal”) vid generaldirektorat IX (personal och administration, enhet IX.A.6) vid kommissionen ett meddelande till sökanden i vilket han informerades om att en ny beräkningsmetod för karriärbeskrivning skulle träda i kraft i samband med förfarandet för befordran för år 1993 och att metoden skulle tillämpas på honom. Av detta meddelande framgick att sökanden klassades som transkategoriell vad avsåg beräkningen av ålderspoäng.

Den 22 november 1993 ingav sökanden till kommissionen en ansökan enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna) för att få sin karriärbeskrivning rättad med retroaktiv verkan och för att, om det efter omprövningen befanns att den transkategoriella karriärbeskrivningen fortfarande skulle tillämpas på honom, få ett detaljerat svar i

detta hänseende. Denna ansökan uppgavs vara en "ansökan om upphävande av karriärbeskrivningen av den 12 februari 1993".

Sökanden ingav den 18 maj 1994 ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot det tysta avslaget på hans ansökan enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna. Detta klagomål avslogs av kommissionen genom beslut av den 12 september 1994.

Yrkandet om ogiltigförklaring

Upptagande till sakprövning

Även om sökanden ingav sin ansökan med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna, avsåg den ett upphävande eller en rättelse av hans karriärbeskrivning, sådan som den hade framställts i meddelandet av den 12 februari 1993. Till skillnad från artikel 175 i EG-fördraget avser dock artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna ett förhållande där det inte finns något beslut eller någon rättsakt och "avser inte antagandet av en annan rättsakt än den som de berörda skulle ha önskat eller funnit nödvändig". Förstainstansrätten ansåg därför att sökandens ansökan var ett klagomål som ingivits med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, genom vilket sökanden hade begärt att meddelandet av den 12 februari 1993 skulle upphävas (punkt 33).

Hänvisning till förstainstansrätten den 13 november 1995, Dumez mot kommissionen, T-126/95, REG. s. II-2865, punkt 43

Förekomsten av en rättsakt som går någon emot i den mening som avses i artiklarna 90.2 och 91.1 i tjänsteföreskrifterna är ett nödvändigt villkor för att det skall vara möjligt att till sakprövning uppta en sådan talan som väcks av tjänstemän mot den institution vid vilken de tjänstgör (punkt 34).

Hänvisning till förstainstansrätten den 13 juli 1993, Moat mot kommissionen, T-20/92, Rec. s. II-799, punkt 39

Meddelandet av den 12 februari 1993 påverkade inte sökandens intressen omedelbart och direkt och det ledde inte till någon markant ändring av hans rättsliga ställning, eftersom tillämpningen av den nya beräkningsmetod för karriärbeskrivning som presenterades i detta meddelande inte innebar att han förlorade sina chanser till befordran. Det slutgiltiga beslutet om befordran antas nämligen på grundval av en utvärdering av meriter i enlighet med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Karriärbeskrivningen är en av de faktorer som beaktas av tillsättningsmyndigheten, men den kan aldrig gå före sökandenas meriter. Meddelandet av den 12 februari 1993 utgjorde således en förberedande rättsakt som inte i sig kunde påverka sökandens anställningsvillkor och på så vis gå honom emot.

Hänvisning till domstolen den 17 januari 1989, Vainker mot parlamentet, 293/87, Rec. s. 23, punkt 16; förstainstansrätten den 25 november 1993, X mot kommissionen, T-89/91, T-21/92 och T-89/92, Rec. s. II-1235, punkt 34

Vidare kan en eventuell brist på svar på en ansökan som har ingivits med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna beträffande en förberedande rättsakt inte vara av sådant slag att den kan läggas till grund för ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna (punkt 38).

Om den rättsakt på vilken tjänstemannen klagar är en förberedande rättsakt som inte i sig kan bli föremål för ett klagomål, kan följaktligen inte ett avslag på en ansökan enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna förvandla nämnda handling till en rättsakt som går någon emot. Inte heller avslaget på ansökan kan anses vara en rättsakt som går någon emot och som skulle kunna bli föremål för ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. I annat fall skulle reglerna för förfarandet kunna kringgås. Då skulle det nämligen vara möjligt att, i det fall då den omtvistade handlingen är en förberedande rättsakt, inge en ansökan med stöd av artikel 90.1 och därefter inge

ett klagomål med stöd av artikel 90.2 mot det uttryckliga eller tysta avslaget på denna ansökan (punkt 39).

Skadeståndsyrkandet

När det saknas ett nära samband mellan yrkandet om ogiltigförklaring och skadeståndsyrkandet, skall frågan om skadeståndsyrkandet kan upptas till sakprövning prövas oberoende av huruvida yrkandet om ogiltigförklaring upptas till sakprövning. För att skadeståndsyrkandet i detta fall skall kunna upptas till sakprövning krävs det att det administrativa förfarande som föreskrivs i artiklarna 90 och 91 är korrekt genomfört. När, som i det aktuella fallet, skadeståndstalan är avsedd att gottgöra en skada som påstås ha förorsakats av beteenden som på grund av avsaknaden av rättsliga verkningar inte kan betecknas som rättsakter som går någon emot, måste det administrativa förfarandet enligt artikel 90.1 inledas med en ansökan från den berörde i vilken tillsättningsmyndigheten uppmanas att ersätta skadan. Det är bara mot ett beslut om avslag på denna ansökan som den berörde kan anhängiggöra ett klagomål hos administrationen, i enlighet med punkt 2 i nämnda artikel (punkt 46).

Hänvisning till förstainstansrätten den 25 september 1991, Marcato mot kommissionen, T-5/90, Rec. s. II-731, punkterna 49 och 50

Förstainstansrätten fann dock att sökanden i det aktuella fallet inte hade vänt sig till tillsättningsmyndigheten med en ansökan om ersättning för den skada som han påstod sig ha lidit.

Domslut:

Talan avvisas.